

Pri nas res da imamo dobro razvito zadrugišništvo in bi se ljudem pri nas kaj takega ne posrečilo tako kakor v Galiciji. Tudi se izvede agrarna reforma. Toda vsekakor bi ljudje, če pridejo do moči, naše narodno gospodarstvo grozovito oškodovali in razdeljali. Saj znajo vsak položaj, celo svoj lastni konkurz, izrabiti, da si pomnože svoje premoženje. O tem piše advokat dr. Elbogen, sam žid, v dunajski „Sonntags-Zeitung“: „Vsak konkurz v Galiciji je goljufija, najdrznejša, najnesramnejša goljufija. Bankrot za galicijskega trgovca navadno ni nesreča, ampak kupčija. Že ko začne trgovino, misli na polom, toda ne da bi ga zabranilo, ampak da ga s kar največjim dobičkom povzroči. Bodoči polom spada v račun njegovega podjetja. Pri tem ne izgubi ničesar, kvečjemu čast: s svojim plenom začne znova kupčijo — pod imenom svoje žene. Nova tverka se drži potem dotlej, da najstarejšega sina lahko proglase polnoletnim. In najkasneje tedaj nalira gotovo že tudi žena. Tako pa pride eden sin za drugim in če teh zmanjka, pridejo na vrsto zetje, ki se ženijo iz ljubezni — do bankrota.“

Dr. Elbogen navaja potem, kako so se izrazili o tem neki sodni predsednik, državni pravdnik in preiskovalni sodnik, vsi so soglašali v tem: „V Galiciji

nimamo konkurzov, vsak konkurz je goljufija.“ „Toda kaj pomaga“, nadaljuje dr. Elbogen, „če sodniki to spoznajo, kaj pomaga, če so pripravljeni pravnično soditi, če pa je meč, ki bi naj zadel krivce, top! 22 let, mi je težil nedavno eden najodličnejših drž. pravdnikov, sem državni pravdnik v tem mestu. V vsej tej dobi porotniki (zopet večinoma judje ali od judov odvisni ljudje, op. pis.) v številnih slučajih goljufivega konkurza niti enkrat niso koga obsodili in naj si je bila stvar še tako kričeča!“

Take so razmere v Galiciji in podobne lahko postanejo, če ne bomo odločno nastopili, tudi v Jugoslaviji.

Pred dnevi so poročali listi, da je bil na verižniškem uradu v Ljubljani znani Norbert Grumer zaradi tihotapstva obsojen na globo 6000 K. Toda kaj je 6000 K takemu oderuhu, ki dela dobička na milijone! Če oblasti tako milo ravnaajo z židi, verižniki in tihotapci, ni čuda, da židje kar vreje v Jugoslavijo, zlasti v Slovenijo, ki je za nje še deviška zemlja. Židovski nevarnosti treba zaježiti. Poleg odločnega na stopa oblasti z dobro organiziranim zadrugištvom in socializacijo!

Nekaj o Dekliških Zvezah.

„Slovenski Gospodar“ je v letu 1919 pisal obširnejše o Dekliških zvezah ter jih probujal. Bodi mu v čast povedano, da je tisti članek res vzbudil zaspalne k zopetnem življenju, ponekod pa se pripravljajo k osnovitvi te organizacije. Mnogo blagoslova!

Vsakdo, ki se zanima za naše gibanje, ve, koliko koristi prinaša Dekliška zveza ne le samo članicam katere se v njej izobrazujejo v verskem duhu in se nauče mnogo koristnega za lastno vsakdanje življenje, temveč tudi za bodoče blagostanje naše Jugoslavije.

Samoumevno je, da bo mnogo deklet poklicanih v zakonski stan. Kako sveto nalogo imajo v tem stanju rešiti, nam pojasnijo besede slavnega pisatelja in govornika: „Na kolenih krščanske matere morajo zrasti močje, ki so od Boga poklicani, da bodo apostoli resnice in bojevniki pravice. Mi smo nepremagljivi, dokler bo krščanska mati s križem v roki stala na straži pri vratih zemeljskega raja krščanske družine.“ Tako vzvišen poklic! Najboljšo pripravo zanj nudijo poleg Marijinih družb Dekliške zveze.

Ker je zanimanje za Dekliške zveze povsod, koder veje krščanski duh, splošno je potrebno in uместno, da jih vzdamo tudi k pravem delu in življenju.

Tu nekaj pravil: Dušni pastirji imajo itak mnogo dela in truda; zato naj se izvolijo v odbor Dekliške zveze razumne članice, katere lahko voditeljem odvzamejo precej dela. Od odbora je mnogo odvisno. Zato bodi odbor, predvsem predsednica, na vsak način domačinka, ker le ista pozna dekleta in ve, kako je treba s katerim dekletom obnehati in ga navajati k družabnemu življenju. Tudi dekleta bolj zaupaš domačinki, ki je istega stanu kot večina članic. Biti mora navdušena za vsako res dobro stvar; strankarstva ne sme nikdar poznati, složnost ljubiti in jo čuvati. Z vseskozi vzornim življenjem bo pridobila povsod spoštovanje do Dekliške zveze. Kjer bi bil iz ne previdnosti izvoljen tak odbor, da bi trpela čast Dekliške zveze, naj se volitev takoj po spoznanju ovrže.

Kot tiger je Tomaž planil k postelji. „Oče, oče, kaj pa dela? — Saj vas bo še umoril!“

In s strupenim pogledom, z očmi popadljivega, velikega psa, ki je na skoku, je premeril doktorja, ki si je ravno mirno umival roke. Zdravniku ni bilo, da je fant tako surovo in nenadno prilomastil v sobo. Živel je že dosti dolgo na kmetih, zato mu je bilo znano, da ti ljudje svojih čustev ne znajo prikrivati, niti dobrih niti slabih, in da se noža kirurgovega bolj boje nego sovražnikovega. Vedel je tudi, da bo fantove jeze in starčeve bolečine prej konec, kakor je kazalo. Zato je predvsem operirancu lepo prigovarjal, da je zdaj že vse pri kraju in da bo boljše, mu svetoval, naj bolečine še premaguje nekaj časa, ženi pa je rekel, naj mu da požirek vina. Nato pa se je dobrovoljno obrnil k fantu, rekoč:

„No, Tomaž, čemu pa se jeziš? Le poglej očeta, ali sem ga res zaklal?“

„Vaša sreča“, je godrnjal Tomaž ter kakor na stražo stopil med zdravnika in bolnika.

Zdravnik je izprevidel, da se s tem človekom ne da govoriti, zmalaj z ramami in molčal.

Potem, ko je bil nogo povezal, dal navodila in obljubil, da jutri pride zopet, je odšel.

„Oče“, je rekel Tomaž, ko so se bila vrata zaprla, „tega konjedereca, mesarja, ne pustite več noter! Ne morem gledati, kako vas reže kot živino. Po ovčarja Marka pojdem na hrib. Ta nam je že večkrat svetoval kaj pametnega, boste videli, ta bo zadel pravo. Brez krvi in noža. Ta desetkrat več ve, kot padar. Ako vam Marka ne more pomagati, vam doktor tudi ne bo.“

Dolgo časa je pregovarjal Ambroža.

Ta se je tako živo spominjal, kako ga je vbadal z nožem in mu stiskal rane, da bi bil rajši ozdravljen brez krvi in bolečin. Nazadnje je privolil in smehtljal se in žvižgajoč je šel Tomaž iz sobe. — Pol ure pozneje je bil že na poti na hrib.

Ovčar Marka že dolgo ni več pasel ovac. Bil je čislán in poznan mazač celega okraja, zdravil je z zelišči in zagovarjanjem, to je, s posebnimi skrivnostnimi molitvicami in izreki, ki učinkujejo tudi iz daljave. Svojo umetnost je poizkušal ne samo pri živini, marveč tudi pri ljudeh. Drugi dan je stal poleg Ambroževe postelje, ravno ko je prišel doktor.

Zena je z žensko premetenostjo in hladnokrvnostjo, ki ji je sploh bila lastna, Marka predstavila kot „bratrance“ in vprašala, ako sme ostati tukaj za pomočnika, češ, da sama tega ne prenese in da je že tudi Tomažu postalo slabo. Zdravniku je bilo to po volji in je nič hudega sluteč pustil, da mu je mazač pomagal pri preobvezavanju.

Ko je bil odšel, pa je Marka prišel na dan s svojo modrostjo.

„Verjamem, Ambrož, da se ne pozdraviš. Cisto narobe ravna s tabo. Zdravo kri ti je izpuštil; ali nisi videl, kako je bila rdeča, sveža in zdrava? Slabo kri pa ti poganja v telo nazaj. Ča že poznam! A nazadnje bi ti še najrajši odrezal nogo, da boš pohabljen vse žive dni. To ti povem: sreča za te, da se je tvoj fant še o pravem času spomnil name. Boš videl, jaz že naredim. V osmih dneh te postavim na noge, da boš skakal kakor petelin. Ampak poslušati moraš in zgoditi se mora vse, kakor jaz hočem, sicer ne bo prav.“

Kmet je obljubil pri vseh svetnikih božjih. In Marka mu je najprej odtrgal obvezo, namazal platnene krpe s pasjo mastjo, ki jo je bil v umazanem lončku prinesel s sabo, in to mu je položil na rano. Potem ga je dal zaviti od nog do glave in mu dal še čaj za pjenje, vrhu tega pa je hotel bolečine še „zagovoriti“, a to se je moralo zgoditi iz daljave samo na njegovem domu. Zagovor gotovo pomaga, samo če se od druge strani ne deka nasproti, morda od doktorja ali koga drugega.

Tako je Marka razlagal Hrastarjevemu. Bil je dovolj prebrisan, da je spoznal, v kaki slabi koži je

Orel - ljudska univerza.

Nepopisno je bilo naše veselje, ko smo se začeli svobodno, proste. Prej tisočletno suženjstvo pod kruto roko naših narodnih sovražnikov — naenkrat pa klic: svobodni smo! Naš jezik se bo govoril v šolah, v uradih — vsepovsod; ne bo več zasmehovani od oholih tujih uradnikov zaradi polomljene nemščine, ki je prihajala včasih iz naših ust, ko smo se tresli pred njimi — naduteži ... mila slovenščina vlada zdaj vsepovsod v naši deželi.

Ali smo se veselili vsi enako nove prostosti? Ne! Veselje je bilo večje ali manjše; pri nekaterih ga pa ni bilo nič ... kakor smo pač bili več ali manj, ali pa nič zavedni, oziroma izobraženi. Izo-brazba je merilo naše zavednosti; nevednost znamenja narodne zasplosti, narodnega odpadništva. Kako silno hrepenimo Slovenci po izobrazbi, nam dokazuje številno članov bralnih društev, čitalnic, izobrazovalnih društev, družbe sv. Mohorja, naročnikov raznovrstnih listov najrazličnejše vsebine, zlasti pa ogromen naval naše ukaželjne mladine v srednje šole. Nemogoče pa je, da bi vsi talentirani fantje in vsa nadarjena dekleta šla v višje šole. Marsikateri dragulj naše mladine ostane med ljudstvom nepoznan, neobrušen — obsojen v ozek delokrog, dasi bi imel zmožnosti dovolj, usposobiti se za službo, kjer bi koristil celemu narodu. Pa ne žalujemo za temi biseri, temveč zbirajmo, brusimo jih. Saj ni lep samo sopek v mestni izložbi cvetličarice, pač pa so stokrat lepše bujne in pestre cvetke po navih gorah in livadah. Orlovska zveza je dala vsem svojim odsekom strogo zapoved, da prirejajo takozvane fantovske poučne večere.

1. Fantovski večeri.

Danes si hočemo pogledati fantovski večer, kakor se vršijo po deželi. Ker nimajo fantje na deželi nobenega drugega rednega sredstva do vsestranske izobrazbe, lahko trdimo, da so fantovski večeri višja šola za naše mladeniče — Orle.

Da fantje kolovratijo radi po noči okrog, je že menda podedovani slovenski greh. Vedno so vzgojitelji ljudstva svarili fante pred ponočevanjem, ki uničuje nedolžnost, spodkopava zdravje ter povzroča premnogo žalosti. Fantovski pretepi so naš ugled zmanjševali in podirali. Naši narodni nasprotniki so pridno prinašali v svojem časopisju sramotilne članke o podivjanosti naših mladeničev. Zalibog se razmere niso vsled vojske nič zboljšale. Ugled fantov je vedno lepši in večji tam, kjer si ustanove orlovski odsek ter se zbirajo v poučnih fantovskih sestankih.

Kdo vodi fantovski večer?

Kdo se ga udeležuje?

Fantovskega večera so se dolžni udeleževati posleni in resnobni mladeniči, ki prezirajo vsako grdo ponočno rogovilenje. Zato se na tak večer ne pripravljajo s popivanjem po krémah, temveč se trezni zberejo ob določeni uri v društvenih prostorih. Vsakdo ima seboj papir in svinčnik, da si zapiše kako važno misel, ki jo je slišal pri predavanju. Ta ali oni je prečital kakšno knjigo, ter želi pojasniti v nejasnih točkah. Morebiti se kateri oglašajo k besedi s kratkim govorom. Ne male važnosti je lepo in pravilno deklamovanje pesmic, ki navdušujejo mlado srce za vzvišene misli. Predavatelj, oziroma voditelj fantovskega večera je lahko vsak izobražen laik, zlasti krščansko misleč učitelj, če bi ne bilo nobene druge zanesljive

Hrastar. Zato si je za vse slučaje izmislil izgovor. Tomaž ga je poslušal z odprtimi usti in vsako besedo mazačev vzel za sveto.

Prihodnje dni je bilo res boljše. Zdravniku so naročili, da mu ni treba več priti.

Cez dva dni pa je bolezen udarila na možgane. Ambrož se ni več zavedal, ležal je nepremično, le skripal je z zobmi in preobračal oči. Strašno ga je bilo videti.

Tomaž je hitel z vso naglico po Marka, ki je prišel kar z njim, ker je videl, da je res že sila. Na poti mu je meral Tomaž vse natanko popisati. Nič dobrega ni pričakoval. Zato si je že kar naprej pogledil pot, da bi nazadnje njemu ne očitali starčeve smrti.

„Fant, vidiš, saj sem si mislil tako“, je pripovedoval Tomažu, „nekdo je zagovoril moj zagovor. Ko sem včeraj zagovarjal, sem to takoj opazil. Zdelo se mi je, kakor bi mi kdo besede pihal od ust. Bržkone ima kakega sovražnika, ki mu ne privoščijo življenja, potem pa ne pomaga nobeden zagovor. Potem je ravno tako, kakor če bi ti deteljo sejali v močvirje.“

Tako je vso krivdo zvrčal na drugega, ako prav ni rekel nič določenega. Tomaž pa je stopal poleg njega in prav do hišnih vrat vlekel na uho besede lisjakove.

Ko sta stopila v sobo, je Hrastar ravno zadnji-krat zdihnil.

Marka je vsem pomilovalno stiskal roko, trdil, da je storil, kar je le mogel, zraven pa je ugibal, ali bodo njega dolžili kmetove smrti ali ne. Ko pa je zapazil, da pripisujejo tak konec prepozni njegovi pomoči, je zahteval še 10 K več plačila, nego je jemal navadno.

Ambroža so položili na mrtvaški oder v sobi, kjer je umrl.

(Konec prihodnjic.)

moči, bo tudi duhovnik rad sodeloval, samo če se fantje ne bojijo, ga prositi, da prevzame to delo.

2. O čem se vrše predavanja?

V prvi vrsti se mora poglobiti smisel za kmetijsko telovadno organizacijo. Fantje polagoma spoznajo, da je res njihova dolžnost vsopovsod varovati svoj ugled in dajati drugim dober vzgled. Zato Orli začnejo pridneje čitati koristne knjige, vedno bolj se ogibljejo gostiln in plesov, (zato so navadno gostilničarji nasproti Orliu) se redneje in lepše udeležujejo božje službe, ne postajajo ob raznih voglih in kotih cerkve itd. Vpiv predavanj je tudi, da se odvažajo surovih besed, pabalinskega obnašanja do deklet, da začnejo z večjo vneto delati za svojo bodočnost z vsestranskim zanimanjem, pri umnem gospodarstvu. Izobrazba fantov se torej izpopolnjuje najprej v stanovskih prasanjih, potem gospodarskih, polagoma se preide na javna prasanja n. pr. uprava občine, vodstvo posojilnic, pomen zadružništva, pomen ali namen političnih strank, ustroj državnega aparata. Tudi zgodovinska snov je neizbrana in hvaležna, dasi nas napolnjuje naša bivša usoda z žalostjo. Vsak fant mora poznati naše narodne prvobojevnike, ki so žrtvovali svoje življenje v delu za našo rešitev. Da se vadijo spoznati lepoto slovstvenih prevodov jim predavatelj prečita in razloži kako lepo pesem, ali odlomek iz spisov naših pisateljev s potrebnimi pripombami o njihovem življenju. Kakor vidimo na prvi pogled, je snovi tolikor, da se ne da izčrpati.

3. Ugovori.

No, zdaj bo pa lepa; fante so nam začeli vabiti k pohajanju — ponočevanju! Ko zvečer odmolimo, gremo spat, drugi dan pa zgodaj na delo! Sicer pa naš fant tako noče iti zraven, ji zvečer preutrujen, za span, je predolga pot, nima veselja, nima časa itd. To so ugovori takih, ki pri vsaki reči prajo: koliko mi daš? Koliko bom zaslužil? To so tisti, ki nikdar ne vzamejo v roke knjige ali časopisa, češ, moram delati, nimam časa za čitanje. To si tisti, ki iš-

čejo las v jajcu, ki vidijo smet v očesu bližnjega, bruna nevednosti in nazadnjaštva pa ne vidijo, ker jim zapira oči. To so tisti, ki v svoji črnoglednosti podcenjujejo idealno požrtvovalnost naše mladine, ter a svojim krivičnim sumničanjem ubijajo njene duše. Ali res nimamo več nobenega fanta, ki bi ga mirno pustili ob osmih zvečer v društveno dvorano, češ, Bog ve, če se ne bo potikal kje drugje? Če so starši tega mnenja o svojem sinu, če mu ne zaupajo nič, potem je bila vzgoja pogrešana, pa krivda pade na starše! Da sme fant zvečer od doma, to je zanj častna zaupnica, in tega zaupanja se bo tudi skazal vrednega z lepim in rednim vedenjem. Med potjo ne bo kričal ali nadlegoval ljudi, domu se bo vrnil ob pravem času, za delo drugega dne se bo okrepčal dovolj, če spi šest ur.

Ne smemo pozabiti, koliko noči si morajo prikrajšati dijaki, ki ne redko bedijo do polnoči in še dalje, če se hočejo naučiti, vsega in napisati vse naloge. Na kmetih tega ni treba, navadno gredo zgodaj k počitku, tako da enkratni fantovski večer na teden sploh ne pride v poštev glede telesne utrujenosti za drugi dan. Prej bi veljal ugovor: sem preveč truden... zdaj bi se še pa hodil zvečer učiti. Da prijatelj! Brez muke ni moke! Kakor je treba veliko znoja preliti, predno je delo za vsakdanji kruh končano, ravnotako je treba tudi marsikaj žrtvovati, predno se glavca razbistri in se v njo utepejo danes prepotrebni pojmi! Vsaki dan moraš nekaj čitati — vsaj enkrat na teden pa pridi k poučenemu večeru, ob nedeljah zahajaj redno k telovadbi, tako postaneš polagoma pravi slovenski fant, ponosen, brat svojih bratov Orlov širom slovenske domovine, ki so po istih potih trudi in težav hodili, tako da zdaj lahko pojejo lepo pesem:

Mi smo Orli, mlada četa
urno stopimo v korak...
znak na prsi si pripnimo
uma svitli meč ob stran
trdno se načel držimo
pa udarimo na plan!

in jih podili kot zajca v Valono, katero utrjujejo Italijani na vse kriplje.

Angleška.

Na Irskem so se vedno ljuti nemiri. Vstaji zažigajo stražnice, Angleška vlada odpošilja na Irsko mornarico in vojaštvo. V Londonu so se začela med Rusijo in Anglijo pogajanja za obnovitev trgovskih zvez med obema državama.

Nemčija.

V Nemčiji se vršijo ravno kar volitve za državni zbor. Volitve se vršijo mirno in v redu. Konečni izid teh volitev še ni znan.

Cehoslovaška.

Komisija, ki je določevala mejo med Cehoslovaško in Romunijo, je prisodila od 14 spornih krajev 12 Romunom.

Avstrija.

Kakor poročamo v notici so se vršile v Gradcu 7. t. m. velike demonstracije radi previsokih cen. Prišlo je do spopada med demonstranti in orožništvom. Obležalo je 7 mrtvih in 23 težko ranjenih. Na Dunaju pa je demonstriralo 150 tisoč ljudi proti zidom. Demonstranti so zahtevali, da se izženejo iz Dunaja vsi gališki čifuti, ki so se naselili v mestu kot begunci. Mnogi so hoteli vdreti v judovske dele mesta, a jim je zabranila policija pot. Prelivanje krvi je preprečil vladni zastopnik, ki je zagrozil množici z orožjem, nakar so se ljudje razšli.

Rusija.

V Rusiji in sicer v južnem delu so s silo vdušili veliko kmetstvo vstajo. Pobitih je bilo veliko tisoč kmetov. Ruski boljševiki se uspešno bojujejo proti Poljakom, ki so na umiku pred rdečo armado.

pristopajo k že obstoječim gospodarskim zadrugam in snujejo nova, da nam ne bo treba kupovati pri odiruhih. Pomagajmo si sami!

2. Protestiramo odločno, da bi se določale najvišje cene živini in našim pridelkom, dokler se ne določijo pravične cene v trgovinah.

3. Pozivamo oblasti, naj zanaprej bolj energično preprečijo vsako komunistično hujskarijo, ker vsi štrajki, kakor vidimo v našem industrijskem okraju, koristijo le podkupljenim voditeljem, a delavci in pa kmetovalci imata pri tem samo škodo. Priporočamo za take in tudi druge občine kot najuspešnejše sredstvo batine, kakor so v navadi v drugih državah, da nam za kaznilnice ne bo treba plačevati toliko davkov.

4. Davčne urade prosimo, da nas zanaprej še pravočasno opominajo na plačilo raznih davkov, da se izognemo zamudnim obrestim in kaznim.

5. Želimo, da se še ostali avstrijsko-ogrski bankovci čimprej zamenjajo, ker so po večini že preveč obrabljeni. Uvedbi se kmalu enotna valuta, ker naša kronsko-dinarska valuta 4:1 dela velike nepravilike.

6. Zahtevamo, da se lovski zakon preuredi našim kmetom v korist. Zajca, ki dela veliko škodo sedaj n. pr. na fižolu, imej vsakdo pravico ustreliti kadar in kadarkoli.

7. Opetovano zahtevamo, naj se uvede na ljudskih solah, kjer to želi večina starišev, poldnevni pouk.

8. Ker se bližajo volitve, pozivamo naše zastopce, naj za obširne občine določijo več volišč, da se tako omogoči volitev vsem brez dolgih potov in velike izgube časa.

9. Odločno zahtevamo od osrednjih oblasti, da naj ne dopuščajo več poletnega časa, ki povzroča to med našim kmetstvom in delavskim ljudstvom samo le zmešnjavo in nevoljo.

10. Sedanji začasni vojaški zakon ne odgovarja težnjam kmetijskega stana; zato se pozivlje vladstvo KZ, da deluje na preureditev zakona v tem smislu, da so tudi kmetijski sinovi večjih posestnikov deležni vojaških oprostitev.

11. Naj se deluje na to, da se z državno podporo osnuje za kmetijske potrebe predilnica in tkalnica, v kateri bi se oddajala volna in predivo, dobilo pa platno in manufakturno blago.

Za Kmetisko zvezo so poslali od Sv. Tomaža pri Ormožu kot skupiček dražbene torte ob blagoslovljanju Obratnega križa 235 K. Prisrčna hvala! — Na gostiji Detiček—Conč v Lučeški vasi pri Poljanah so svaže darovali na predlog Ig. Zorka na KZ 42 K.

Navodila.

Seje krajevnih odborov KZ. Pozivamo krajevne odbore KZ, naj zdaj pred volitvami vsaj vsakih 14 dni skličejo seje. Razpravljajo naj pred vsem o zadevah, ki so označene v okrožnicah. O vsaki seji se naj napravi zapisnik in pošlje našemu tajništvu. Skrbite pred vsem, da bodo vsi naši pristasi vpisani kot udje kmetijske podružnice. — Tajništvo S. K. Z.

Seznam zaupnikov KZ se iz mnogih župnij nismo dobili. Kjer so naši glavni zaupniki prekomodni, da bi kaj storili v tem oziru, pa bomo prosili sosedne zaupnike, da nam preskrbijo seznam za vse občine in vasi. Na delo! Volitve se bližajo!

Domača politika.

Slov. kmetiska zveza — Slov. kmetijska družba. Marsikateri naš pristasa se ni na jasnem, da naša Kmetiska zveza in Kmetijska družba ni eno in isto. Slovenska kmetiska zveza je naša politična organizacija, Slovenska kmetijska družba s kmetijskimi podružnicami pa je stroga gospodarsko-strokovna združitev kmetijskega stanu.

Kaj je komunizem? List „Seljaške Novine“ opisuje komunizem sledeče:

Kad vsaki žanje, a nikdo ne sije.
Kad svako kida (irga), a nikdo ne sije.
Kad svako troši, a nikdo ne radi (dela).
Kad svakdo ruši, a nikdo ne gradi.
Kad svi piju i još preko mere.
A baš niko vinograd ne bere.
Kad svi viču, a svi čuju loše (slabše).
Kada niko nema ništa, a svi troše.
Kad niko ne uči i niko ne zna.
A učitelja baš mnogo imade."

Dekliški tabor na Brinjevi gori.

Dne 20. junija t. l. bo na Brinjevi gori pri Konjicah velik dekliški in ženski tabor za vso konjiško dekanijo.

Sporod:

1. Ob 9. uri posvetovanje zastopnic Dekliških zvez in volitev osrednjega odbora in dekanjskih odborov „Zveze slovenskih deklet“.

2. Ob 10. uri v cerkvi pridiga in slovesna sv. maša.

3. Po sv. maši tabor zunaj cerkve. Nastopajo dekleta govornice in č. g. Marko Krajnc.

4. Po taboru slovesne večernice in sklopni govor. Govori č. g. M. Krajnc.

Dekleta, žene! Po prizadevanju naših poslanecv ste dobile volilno pravico. S tem so se vam odprla vrata v javno življenje. Bolj ko kedaj prej je treba, da ste krepko in trdno organizirane! Zato se v kar najobilnejšem številu udeležite tabora, ki bo otvoril letošnje dekliske in ženske shode!

Mladinska organizacija.

Dekliške zveze

naj odpošljejo 20. junija vsaj po eno zastopnico, če le moreče predsednico, na veliki dekliški in ženski tabor na Brinjevi gori pri Konjicah (železniška postaja Konjice). Poživile bomo tedaj „Zvezo slovenskih deklet“ za celo Stajersko. Izvolite bomo osrednji odbor Zveze. Osnovale si bomo tudi dekanjske odbore. Zato bo že ob 9. uri na Brinjevi gori o tem posvetovanje, h kateremu ima vsaka Dekliška zveza pravico poslati po eno zastopnico. Vsaj po eno zastopnico naj pošljejo gotovo vse dekliske zveze mariovskega okraja, posebno okolice, ker bo zaradi lažjega osrednjega vodstva moral biti najbrž iz njih izvoljen izvršilni odbor. (Berite članek „Mladeniške“, dekliske zveze na plan“ v zadnjem „Gospodarju“) Dekleta! Pridite gotovo! Ne ustrašite se ne poti ne stroškov! Če zastopnica, oziroma predsednica, težko

Politični ogled.

Jugoslavija.

Regent Aleksander bo obiskal še v tem mesecu Zagreb in Ljubljano. Upamo, da bo posetil pri tej priliki tudi naš obmejni Maribor. V Beogradu razpravljajo sedaj o ustavnem načrtu pod predsedstvom ministra Stojana Protiča. O volilnem zakonu so se že pogovorili; volilni zakon pride pred parlament. V Stari Srbiji in po Makedoniji se je razpaslo razbojništvo. Poslanci iz teh krajev so se obrnili na vlado v Beogradu, naj ona zatre s pomočjo vojaštva razbojnike. Ministrski predsednik in vojni minister sta že imela tozadevne posvete. V Zagrebu se je vršil v nedeljo velik shod Hrvatske ljudske stranke (Kmetijske zveze). Zborovanja se je udeležil tudi minister dr. Korošec, ki je govoril o političnem položaju. Na shodu so povdarjali, da je dobila Ljudska stranka pri zadnjih občinskih volitvah 650 odbornikov. Govorniki so naglašali tudi zahtevo ženske volilne pravice za Hrvatsko. Po zborovanju so voliki vrhovni svet in iz sveta predsedstvo in odborništvo stranke. Predsednikom stranke je bil izvoljen Stjepan Radić. Pri tej priliki so tudi sklenili, da se bo volilo enotno vodstvo Slovenske in Hrvatske ljudske stranke.

V Beogradu so se začela tudi pogajanja za preosnovo naših pokrajinskih vlad po vzgledu sedanje beograjske vlade. Pri teh pogajanjih bosta zastopala parlamentarno zajednico ministri: Korošec in Trifković, demokrate pa ministri: Pribičević, Davidović in Kukovec.

Italija.

Italijansko zbornico bodo sklicali 19. t. m. Pravijo, da bo sedanji ministrski predsednik Nitti odstopil, ako bo dobil pri prvi zbornični seji zopet nezaupnico. Krog Skadra in Valone, kjer je bilo povsod italijansko vojaštvo, so te vojske napadli vstajši

Kmetiska zveza.

Naznanila.

Javnishodi so sedaj dovoljeni. S. K. Z. bo prirejela po vseh okrajih večje shode. Tajništvo KZ bo pravočasno vse priredilo.

Izobraževalni tečaj KZ na Ljubnem v Savinjski dolini se ne vrši v nedeljo, 13. junija, ampak v nedeljo, dne 27. t. m., po poznem sv. opraviilu. Prosimo zaupnike iz okoliških župnij, naj razvijejo prav živahno agitacijo za udeležbo.

Kmetiske zveze laškega okraja bodo imele skupno sejo vsak mesec prvo nedeljo. Naj pridejo zaupniki vseh Kmetiskih zvez takrat v Laško.

Poročila.

Resolucije

Sklenjene v Laškem na skupni seji zaupnikov Kmetiskih zvez laškega okraja dne 30. maja 1920.

1. Dragizno čutimo najbolj pri obleki, obnavlu, in stavbenem materialu. Pozivamo kmetovalce, naj